

Ежедневие

Със звън на аларма и чаша кафе
денят обичайно започва добре.
След малко съм в стая просторна, голяма,
но празна е още – децата ги няма.
Преглеждам планà – ситуации три,
а трябва да има и много игри.
Подреждам си всичко, готова съм вече,
пристига и първото малко човече.
Разделя се бързо с прегръдка голяма
и носи в торбичка хавлийка, пижама...
Едно по едно се събират децата
и всяко с любима играчка в ръката.
За него е скъпа, съмнение няма –
това е домът и мирише на мама.
Денят е стартирал, препускат стрелките,
за кратки минути затварям очите.
На ум размишлявам и давам съвети
на тези, които твърдят, че са много заети:
децата обичайте и им го казвайте,
не ги хокайте, не ги наказвайте.
Показвайте верния път, ако го знаете,
всъщност без „ако“, ще се постараете.
Да ги прегръщате, е задължително.
Нежелание за това звучи неубедително.
Да имат самочувствие, но да бъдат добри.
Да не нараняват, да сбъдват мечти.
Чувайте мислите им, понякога странни
и грижете за тях да са все непрестанни.
Те не искат стратегии и превенция,
а имат най-проста едничка претенция –
да ги обичате и да разчитат на вас
във всяка секунда, минута и час.
Те са просто деца и се раждат добри,
а за това понякога не подозират дори.
Отключват агресия, злоба, роптаят,
а често не знаят дори да играят.
Има Държавни образователни изисквания,
а в тях за темата *Обич* няма разисквания.

Обичайте децата – това е просто упражнение
и не се изисква специализирано обучение.
Във вас е кодирано, ПИН кодът е лесен -
Усмивка, Целувка, Прегръдка и Песен.
Във тази посока е моята мисъл –
денят ми да бъде изпълнен със смисъл.
А той е такъв и такъв го правят децата.
Усмиввам се мило, затварям вратата.
Прибирам се вкъщи, отмарям с кафе,
денят обичайно завършва добре.

Специална грамота от конкурса „ЗАЩО СЪМ УЧИТЕЛ“

Автор: Виктория Ковчазова
учител в ДГ „Щурче“ - Шумен